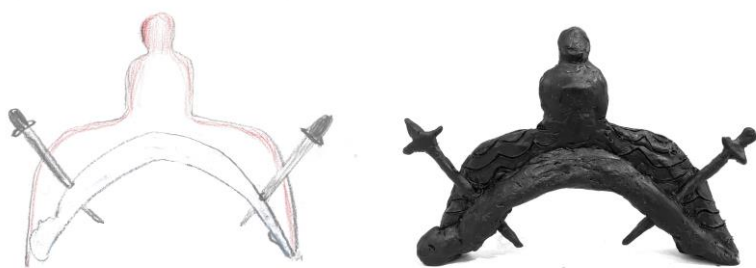

4 EKSTRAORDINÆRE KVINDER (Undertitel **MOVING MUSES**) er skabt af Marit Benthe Norheim, med udgangspunkt i en bog der er under udarbejdelse af den amerikanske forsker Dr. Elizabeth Cruz Petersen, om 4 virkelige kvinder der levede i en periode i Spanien i 1600- tallet, hvor kvinder fik mulighed for at udfolde sig som kunstnere og selvstændige erhvervsdrivende. Elizabeth snakker om nødvendigheden af kvindelige forbilleder og om det «drive» - den kraft og overbevisning som skal til for at skabe, på trods af det omkringliggende samfund. Det er de samme kræfter, som både driver nødvendigheden af – og troen på vigtigheden af kunst, som vi oplever i dag, men også den samme modstand og arbejdsmængde der kræves for at overleve som kunstner - som det også er i vores tid, hvor det rationelle er i højsædet.

KAPITEL 1 præsenterer **BÁRBARA CORONEL**: En maskulin kvinde. Bárbara Coronel kom ind i skuespillerfaget i en alder af ti, som et produkt af et teatralisk familiedynasti. Hun blev hovedrolleindehaver tretten år senere og fik ry som en kriger eller en "mandig kvinde". Efter at have afsonet et år i fængsel, mistænkt for at have dræbt sin mand, konfronterede hun beslutsomt sine personlige og professionelle barrierer. Hun omfavnede krigeren i sig og byggede sit forretningsprojekt ved at rekruttere erfarne kolleger i at vejlede nytilkomne. I stedet for at tage rampelyset blev Bárbara Coronel bag kulisserne og overlod scenen til andre. I 1667 i en alder 35 etablerede Coronel sit eget kompagni, som hun ledede indtil hun gik på pension i 1678.

KAPITEL 2 indeholder **FABIANA LAURA**: En uddannet kvinde. Født ind i en velhavende familie beviste Fabiana Laura, at hun var mere end et smukt ansigt. Mens hun stadig var i teenageårene, stak hun af for at blive del af et teaterkompagni. Ved at bruge sin uddannelse og viden om kunst, blev hun hurtigt direktør for sin første teatervirksomhed i 1669. Fabiana Laura tiltrak dramatikerens Calderóns øjne, såvel som den kongelige familie, og blev en hoffavorit. Hun optrådte og drev teaterkompagnier langt ind i begyndelsen af 1690'erne.

KAPITEL 3 introducerer **MARÍA ÁLVAREZ**: En karrierekvinde. María Álvarez dyrkede et samarbejds miljø, hvor hun ikke var bange for at acceptere ugifte og uerfarne skuespillerinder i sit selskab. María Álvarez gjorde teater til sin karriere, og blev en velrespekteret og berømt skuespillerinde i 1677. Efter at have overvundet personlige og professionelle tilbageslag, steg hun til "autora" og etablerede sit første professionelle teaterensemble i 1679. Hun gik på pension i 1692.

KAPITEL 4 fremhæver **MARGARITA ZUAZO**: Tilranet sig mandens rolle. I modsætning til teaterkarrierekvinderne før hende var Margarita Zuazo aldrig gift. Hun begyndte som single skuespillerinde og musiker i 1669 under ledelse af Fabiana Laura. Gennem hele sin karriere fortsatte hun med at bryde med den sociale fortælling der insisterede på, at kvinder, især ugifte kvinder, forblev under deres mandlige værgers styre. I 1673 overtog hun en teatervirksomhed på randen af konkurs, som hun fik vendt til succes. Hun både lønnede og uddannede unge kvinder, der senere etablerede egne teaterkompagnier. Margarita Zuazo gik på pension i 1680.

Projektet er en hyldest til Kvindekraften og er et samarbejde mellem performer Sigrid Norheim Ørntoft, <https://youtu.be/gS232zlkK38?feature=shared>, forsker og forfatter Elizabeth Cruz Petersen www.elizabethcruzpetersen.com og skulptør Marit Benthe Norheim, www.norheim.dk.